

Los Angeles 3/28/79.

Các bạn thân mến,

Tuần qua anh Ai Văn, điện thoại cho tôi, bàn về việc ra số báo số 12. Anh Văn nhận lãnh với tất cả sự vui vẻ, thiết tha chân thành và trách nhiệm của một kỹ sư trẻ, hăng hái và tin tưởng. Anh Văn cho tôi hay anh sẽ cố gắng ra số báo 12 trước ngày 30 tháng 4, trong khi trong tay chưa có một bài nào. Anh Văn cũng cho tôi hay là anh đã có biết thủ cho 5,6 anh em đề nhờ gửi bài về gấp và anh ta cũng hy vọng bài về kịp. Trong khi đó thì anh ta lu bu cố gắng viết và tin rằng sẽ có thể viết được vài bài.

Sau khi nghe anh Văn trình bày tôi lấy làm "thưởng" anh Văn vô cùng và hứa sẽ gửi bài, ít làm là một bài chừng 4 trang. Anh Văn đòi cho được hai bài, nhưng tôi nói rằng bài của tôi toàn là kỹ sư, là hồi ký mà chắc là nhiều anh em không thích đọc, nhưng anh Văn trả lời rằng chúng tôi đọc bằng thích, chủ tại sao không đọc? Tôi nghĩ rằng anh Văn đang cố gắng và tôi không thể không giúp, mặc dầu tôi đang quá bận, thường tôi nào cũng 7,8 giờ mới về nhà, và có khi làm việc cả thứ bảy chủ nhật là thưởng.

Hôm nay viết mấy giòng này thì vấn đề Trung Cộng tấn chiếm Bắc Việt đã xem như rút lui tất cả, nhưng tôi xin kể một vài chuyện cười ra nước mắt xảy ra giữa Việt kiều chúng ta trong những ngày nóng bỏng đầu tháng 3 vừa qua.

Hôm đó quân Trung Cộng vừa tấn công Bắc Việt, một số Đại diện các Hội đoàn VN ở vùng S. Cali. đã hội lại để tổ thái độ. Đã có mặt Đại diện của trên 10 hội đoàn và anh em đã to bày ý kiến một cách trung thực và cởi mở. Ban chủ tọa đã đặt những câu hỏi thật rõ ràng như là:

Xin quý vị cho biết ý kiến là chúng ta nên hay là không nên đã đảo Trung Cộng đã xâm chiếm nước ta?

Xin quý vị cho biết chúng ta có nên vì tình dân tộc mà ủng hộ Bắc Việt đánh đuổi quân Trung Cộng ra khỏi nước?

Xin quý vị cho biết chúng ta có nên biểu tình chống Trung Cộng như là đồng bào Cam Bốt đã biểu tình đã đảo Việt Cộng khi bọn Việt Cộng tấn công Cam Bốt trong tháng 1 vừa qua?

Có một điều hết sức lạ, là hầu như tất cả đều có ý kiến

gần như giống nhau là :

Tất cả đều cho Bắc Việt và Trung Cộng là hai dân tộc không có gì cho chúng ta phải kính nể, phải thương mến hay phải bênh vực.

Tất cả đều thay rằng giữa hai thặng Cộng sản đánh giết nhau thì chúng ta chẳng có gì phải bận tâm cho mệt.

Tất cả đều cho rằng cần phải có một cường quốc nào tiêu diệt tập đoàn khác màu, phân dân tộc, hai dân, hai nước là tập đoàn cộng Sản Bắc Việt hiện nay, vì nếu không có một bàn tay ngoại quốc thì khó lòng bắt chúng đi được, vậy thì còn phải mừng chứ sao lại chống bọn Trung Cộng hiện nay đang làm?

Nhưng tất cả cũng đều thấy rằng cần có một thái độ đứng đắn của người Việt hải ngoại thông cảm rằng vì giặc mà một số lớn đồng bào sẽ khổ sở, điều đứng, một số thanh niên sẽ phải chết ở chiến trường, nhà cửa đổ nát, ruộng đồng sẽ phải bỏ trống vân vân và vân vân..... như vậy làm thế nào để viết ra một lời bày tỏ đầy đủ ý kiến trái ngược như trên. Anh em đã mất đến hơn hai giờ đồng hồ để viết ra chừng mười giọng, mà anh em cho rằng trăm lần khó hơn là viết trăm trang tiểu thuyết.

Cuối cùng anh em cũng ra được thông cáo, nhưng bỏ mất trình diện báo chí và truyền hình vì anh em cũng tự thấy rằng mình mâu thuẫn mà vì nó mâu giữa chúng ta và bọn Cộng Sản Bắc Việt quá nặng khiến chúng ta không thể còn lý trí để có một nhận xét đứng đắn và khách quan. Tôi cũng ở trong số người đó.

Khi viết bài này thì lại là lúc hai nước Ai cập và Do Thái vừa ký hiệp ước hoà bình chấm dứt 30 năm chiến tranh. Hiệp ước đã ký và hai dân tộc sung sướng nghĩ đến hoà bình hé dang, riêng chỉ dân Mỹ đóng thuế thì thấy rằng nước Hoa Kỳ sẽ phải chi trong vòng 5 năm chừng 20 tỷ MK để làm vừa lòng hai đảng ký kết. Nghĩ lại trước đây năm 72 Tổng Thống Nixon đã đề nghị với Việt Cộng rằng nếu hai Việt Nam chịu sống chung hoà bình, mỗi đảng tự lo kiến thiết xứ sở của mình thì tôi, đại diện Hoa Kỳ sẽ giúp cho hai đảng mỗi năm mỗi đảng một tỷ MK xai chối, trong 10 năm. Nhưng Bắc Việt thì chỉ thích tiếng, không cần miếng" cho nên quyết chiếm cho được Nam Việt để cả hai miền cùng đối chối. Không

ai cần chúng tôi, để lịch sử Việt Nam hiện đại đã phải chép ra những giòng đen tối nhất của nó.

Tôi nhớ, mấy ngày sau khi bọn Trung Cộng tấn công Bắc Việt, anh Tư vì Lang báo tôi rằng:

"Đề bác xem, bọn thân Trung Cộng sẽ đảo chánh bọn thân Nga, và chúng ta sẽ có cơ hội trở về."

Cho đến nay thế giới vẫn chưa thấy đảo chánh đâu cả. Anh Tư vì Lang vẫn tin tưởng, vẫn chờ đợi cái gì phải đến sẽ đến, nhưng chưa biết khi nào?

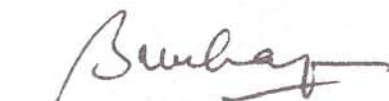
x
x x

Tin tức bên nhà cho hay là hiện nay rất dễ đi trốn bằng đường biển, nhưng vì bọn Tàu đã đi trốn quá nhiều cho nên các đường giây chuyển tiền về VN rất khó kiếm ra, cho nên không có MK, không vàng thì không hy vọng gì trốn được. Lại thêm bọn VC tuyên bố rùm beng là sẽ cho đoàn tu gia đình khiến Saigon đánh điện qua Mỹ cả ngàn cái mỗi tuần, khiến chúng dớp khả tiến của đồng bào, mà hy vọng đi thì không có, hay hầu như không có. Sở Di Trú ở LA báo rằng các quý vị xin bảo đảm người nhà với cơ quan nào? dựa trên dự luật nào của Hoa Kỳ? Không ngày nào không có vài chục Việt kiều đi xin giấy tờ để bảo đảm, để được trả lời: chưa được.

x
x x

Ban biên tập Ai Hữu Công Chánh số 12 mong mọi rằng các bạn ở vùng Cali miền Bắc sẽ giúp phát hành số 13

Thân mến,

Ng Ph B. Hap